

daivathintenyayapramanam.org

അനുബന്ധം 8f: കർത്താവിന്റെ അത്താഴശുശ്രൂഷ — യേശുവിന്റെ അവസാന അത്താഴം പെസഹയായിരുന്നു

ഈ പേജ്, യെരൂശലേമിൽ ആലയമുണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ അനുസരിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്ന ദൈവത്തിന്റെ നിയമങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പരമ്പരയുടെ ഭാഗമാണ്.

- അനുബന്ധം 8a: ആലയം ആവശ്യമായ ദൈവത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾ
- അനുബന്ധം 8b: യാഗങ്ങൾ — ഇന്ന് അവ അനുഷ്ഠിക്കാൻ കഴിയാത്തത് എന്തുകൊണ്ട്
- അനുബന്ധം 8c: ബൈബിൾ ഉത്സവങ്ങൾ — ഇന്ന് അവയിലൊന്നും ആചരിക്കാൻ കഴിയാത്തത് എന്തുകൊണ്ട്
- അനുബന്ധം 8d: ശുദ്ധീകരണനിയമങ്ങൾ — ആലയമില്ലാതെ അവ അനുഷ്ഠിക്കാൻ കഴിയാത്തത് എന്തുകൊണ്ട്
- അനുബന്ധം 8e: ദശാംശങ്ങളും ആദ്യഫലങ്ങളും — ഇന്ന് അവ അനുഷ്ഠിക്കാൻ കഴിയാത്തത് എന്തുകൊണ്ട്
- അനുബന്ധം 8f: കർത്താവിന്റെ അത്താഴശുശ്രൂഷ — യേശുവിന്റെ അവസാന അത്താഴം പെസഹയായിരുന്നു (ഈ പേജ്).
- അനുബന്ധം 8g: നാസീർവ്രതനിയമങ്ങളും നേർച്ചാനിയമങ്ങളും — ഇന്ന് അവ അനുഷ്ഠിക്കാൻ കഴിയാത്തത് എന്തുകൊണ്ട്
- അനുബന്ധം 8h: ആലയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഭാഗികവും പ്രതീകാത്മകവുമായ അനുസരണം
- അനുബന്ധം 8i: ക്രൂശും ആലയവും

കർത്താവിന്റെ അത്താഴശുശ്രൂഷ ഈ പരമ്പര വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ ഏറ്റവും ശക്തമായ ഉദാഹരണങ്ങളിലൊന്നാണ്: ദൈവം തന്നെ ആലയം, യാഗപീഠം, ലേവ്യപൗരോഹിത്യം എന്നിവ നീക്കിയപ്പോൾ അനുഷ്ഠിക്കുക അസാധ്യമാക്കിയ കൽപ്പനകൾക്കു പകരം മനുഷ്യർ കെട്ടിച്ചമച്ച പ്രതീകാത്മകമായ "അനുസരണം". യാഗങ്ങൾക്കോ പെസഹയ്ക്കോ പകരമായി ആവർത്തിച്ചുള്ള അപ്പവും വീഞ്ഞും ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു ചടങ്ങ് ദൈവത്തിന്റെ നിയമം ഒരിക്കലും കൽപ്പിച്ചിട്ടില്ല. യേശു ഒരിക്കലും ആലയനിയമങ്ങൾ റദ്ദാക്കിയിട്ടില്ല; അവയ്ക്കു പകരമായി ഒരു പുതിയ ആചാരവും സ്ഥാപിച്ചിട്ടില്ല. ഇന്ന് ആളുകൾ "കർത്താവിന്റെ അത്താഴം" എന്നു വിളിക്കുന്നത് തോറയിൽനിന്നുള്ള ഒരു കൽപ്പനയല്ല; ആലയത്തെ ആശ്രയിക്കാത്ത ദൈവനിയമവുമല്ല. യേശു തന്റെ അവസാന പെസഹയിൽ ചെയ്തത് എന്താണെന്ന തെറ്റിദ്ധാരണയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പടുത്തുയർത്തിയ മനുഷ്യനിർമിത ചടങ്ങാണത്.

നിയമത്തിന്റെ മാതൃക: യഥാർഥ യാഗങ്ങൾ, യഥാർഥ രക്തം, യഥാർഥ യാഗപീഠം

നിയമപ്രകാരം, യാഗമില്ലാത്ത പ്രതീകങ്ങളുമായി പാപമോചനവും ഓർമയും ഒരിക്കലും ബന്ധിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. കേന്ദ്രസത്യത്തിന് വ്യക്തമായ മാതൃകയുണ്ട്: ദൈവം തന്റെ നാമം സ്ഥാപിക്കാൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത സ്ഥലത്തെ യഥാർഥ യാഗപീഠത്തിൽ യഥാർഥ രക്തം അർപ്പിക്കുമ്പോഴാണ് പാപം കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നത് (ലേവ്യപുസ്തകം 17:11; ആവർത്തനപുസ്തകം 12:5-7). നിത്യയാഗങ്ങൾക്കും പാപയാഗങ്ങൾക്കും ഹോമയാഗങ്ങൾക്കും പെസഹാക്കുഞ്ഞാടിനും ഇത് ബാധകമാണ് (പുറപ്പാട് 12:3-14; ആവർത്തനപുസ്തകം 16:1-7).

പെസഹാഭക്ഷണം സ്വതന്ത്രമായ ഒരു ഓർമശുശ്രൂഷയായിരുന്നില്ല. അതിൽ താഴെപ്പറയുന്നവ ഉൾപ്പെട്ട കൽപ്പിക്കപ്പെട്ട ഒരു ആചാരമായിരുന്നു അത്:

- **കുറ്റമില്ലാത്ത യഥാർഥ കുഞ്ഞാട്**
    - പുറപ്പാട് 12:3 — ദൈവത്തിന്റെ കൽപ്പനപ്രകാരം ഓരോ കുടുംബവും ഒരു കുഞ്ഞാടിനെ എടുക്കണം.
    - പുറപ്പാട് 12:5 — കുഞ്ഞാടിന് യാതൊരു കുറവും ഉണ്ടാകരുത്; ഒന്നാം വയസ്സിലുള്ള ഊനമില്ലാത്ത ആൺകുഞ്ഞാടായിരിക്കണം.

- **ദൈവം കൽപ്പിച്ചതുപോലെ കൈകാര്യം ചെയ്ത യഥാർഥ രക്തം**
    - പുറപ്പാട് 12:7 — അവർ കുഞ്ഞാടിന്റെ രക്തം എടുത്ത് വാതിൽപ്പടികളിലും കട്ടിളയിലും പുരട്ടണം.
    - പുറപ്പാട് 12:13 — രക്തം അവർക്കു അടയാളമായിരിക്കും; യഥാർഥ രക്തം പുരട്ടിയിടങ്ങളിൽ മാത്രമേ ദൈവം കടന്നുപോകുകയുള്ളൂ.

- **പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പവും കൈപ്പുള്ള ഇലക്കറികളും**
    - പുറപ്പാട് 12:8 — പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പവും കൈപ്പുള്ള ഇലക്കറികളും ചേർത്ത് അവർ കുഞ്ഞാടിനെ തിന്നണം.
    - ആവർത്തനപുസ്തകം 16:3 — അവർ പുളിപ്പുള്ള അപ്പം തിന്നരുത്; ഏഴു ദിവസം കഷ്ടതയുടെ അപ്പം മാത്രം തിന്നണം.

- **നിശ്ചിതമായ സമയവും ക്രമവും**
    - പുറപ്പാട് 12:6 — പതിനാലാം ദിവസം സന്ധ്യാസമയത്ത് കുഞ്ഞാടിനെ അറുക്കണം.
    - ലേവ്യപുസ്തകം 23:5 — ഒന്നാം മാസത്തിലെ പതിനാലാം ദിവസം, നിശ്ചയിച്ച സമയത്താണ് പെസഹ.

പിന്നീട് ദൈവം പെസഹയെ കേന്ദ്രീകരിച്ചു: കുഞ്ഞാടിനെ ഇനി ഏതെങ്കിലും പട്ടണത്തിൽ യാഗം കഴിക്കാൻ പാടില്ലായിരുന്നു; ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്ത സ്ഥലത്ത്, അവന്റെ യാഗപീഠത്തിനുമുമ്പിൽ മാത്രമേ യാഗം കഴിക്കാവൂ (ആവർത്തനപുസ്തകം 16:5-7). ആകമാന വ്യവസ്ഥിതിയും ആലയത്തെ ആശ്രയിച്ചായിരുന്നു. യാഗമില്ലാത്ത പെസഹയുടെ “പ്രതീകം” എന്നൊരു സംഗതി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

വീണ്ടെടുപ്പിനെ ഇസ്രായേൽ എങ്ങനെ ഓർത്തു

ഈജിപ്തിൽനിന്നുള്ള പുറപ്പാടിനെ ഇസ്രായേൽ എങ്ങനെ ഓർക്കണമെന്ന് ദൈവം തന്നെയാണ് നിർവചിച്ചത്. ലളിതമായ ധ്യാനത്തിലൂടെയോ പ്രതീകാത്മകമായ ആംഗ്യത്തിലൂടെയോ ആയിരുന്നില്ല അത്; ദൈവം കൽപ്പിച്ച വാർഷിക പെസഹാശുശ്രൂഷയിലൂടെയായിരുന്നു (പുറപ്പാട് 12:14, 12:24-27). “ഈ

ശുശ്രൂഷകൊണ്ട് നിങ്ങൾ എന്താണ് അർഥമാക്കുന്നത്?" എന്ന് കുട്ടികൾ ചോദിക്കേണ്ടതായിരുന്നു; അതിനുള്ള മറുപടി കുഞ്ഞാടിന്റെ രക്തത്തോടും ആ രാത്രിയിൽ ദൈവം ചെയ്ത പ്രവൃത്തികളോടും ബന്ധപ്പെട്ടതായിരുന്നു (പുറപ്പാട് 12:26-27).

ആലയം നിലനിന്നിരുന്നപ്പോൾ, വിശ്വസ്തരായ ഇസ്രായേല്യർ യെരൂശലേമിലേക്കു പോയി, വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ കുഞ്ഞാടിനെ അറുത്ത്, ദൈവം കൽപ്പിച്ചതുപോലെ പെസഹ കഴിച്ചുകൊണ്ട് അനുസരിച്ചു (ആവർത്തനപുസ്തകം 16:1-7). ഒരു ദിവസം ഇതിനു പകരം വിവിധ ജനതകളിലുടനീളമുള്ള കെട്ടിടങ്ങളിൽ ഒരു അപ്പക്കഷണവും ഒരു കവിൾ വീഞ്ഞും ഉൾപ്പെടുന്ന ലളിതമായ ശുശ്രൂഷ വരുമെന്ന് ഒരു പ്രവാചകനും ഒരിക്കലും പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടില്ല. ഈ പകരംവെക്കലിനെക്കുറിച്ച് നിയമത്തിന് അറിവില്ല. ദൈവം നിർവചിച്ച പെസഹ മാത്രമേ അതിനറിയൂ.

യേശുവും അവന്റെ അവസാന പെസഹയും

സുവിശേഷങ്ങൾ വ്യക്തമാണ്: യേശുവിനെ ഒറ്റിക്കൊടുത്ത രാത്രിയിൽ അവൻ ശിഷ്യന്മാരോടൊപ്പം ഭക്ഷണം കഴിച്ചത് പെസഹയായിരുന്നു; പുതിയൊരു വിജാതീയ ചടങ്ങായിരുന്നില്ല (മത്തായി 26:17-19; മർക്കോസ് 14:12-16; ലൂക്കോസ് 22:7-15). പിതാവിന്റെ കൽപ്പനകൾ പൂർണമായി അനുസരിച്ചുകൊണ്ട്, ദൈവം നിശ്ചയിച്ച അതേ പെസഹയാണ് അവൻ ആചരിച്ചത്.

ആ മേശയിലിരുന്ന് യേശു അപ്പം എടുത്ത്, "ഇത് എന്റെ ശരീരം ആകുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു; പാനപാത്രം എടുത്ത് തന്റെ ഉടമ്പടിയുടെ രക്തത്തെക്കുറിച്ചും സംസാരിച്ചു (മത്തായി 26:26-28; മർക്കോസ് 14:22-24; ലൂക്കോസ് 22:19-20). അവൻ പെസഹയെ ഇല്ലാതാക്കുകയോ യാഗങ്ങൾ റദ്ദാക്കുകയോ വിജാതീയരുടെ മതശുശ്രൂഷകൾക്കായി പുതിയ നിയമങ്ങൾ എഴുതുകയോ ആയിരുന്നില്ല. ദൈവത്തിന്റെ യഥാർഥ കുഞ്ഞാടെന്ന നിലയിൽ തന്റെ മരണം, നിയമം ഇതിനകം കൽപ്പിച്ച എല്ലാറ്റിനും പൂർണമായ അർഥം നൽകുമെന്ന് അവൻ വിശദീകരിക്കുകയായിരുന്നു.

"എന്റെ ഓർമയ്ക്കായി ഇത് ചെയ്യുവിൻ" എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ (ലൂക്കോസ് 22:19), "ഇത്" എന്നു പറഞ്ഞത് അവർ കഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പെസഹാഭക്ഷണത്തെയാണ്; നിയമത്തിൽനിന്നും ആലയത്തിൽനിന്നും യാഗപീഠത്തിൽനിന്നും വേർപെട്ട പുതിയൊരു ചടങ്ങിനെയല്ല. സ്വന്തം സമയക്രമവും നിയമങ്ങളും പുരോഹിതവർഗവുമുള്ള, ആലയത്തെ ആശ്രയിക്കാത്ത പുതിയൊരു

ആചാരം സ്ഥാപിക്കുന്ന ഒരു കൽപ്പനയും അവന്റെ വായിൽനിന്ന് ഉണ്ടായിട്ടില്ല. നിയമത്തെയോ പ്രവാചകന്മാരെയോ നീക്കാനല്ല താൻ വന്നതെന്നും, നിയമത്തിലെ ഏറ്റവും ചെറിയ അംശംപോലും നീങ്ങിപ്പോകില്ലെന്നും യേശു നേരത്തേതന്നെ പറഞ്ഞിരുന്നു (മത്തായി 5:17-19). “എന്റെ മരണശേഷം പെസഹ മറന്ന്, നിങ്ങൾ എവിടെയായിരുന്നാലും പകരം അപ്പവും വീഞ്ഞും ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു ശുശ്രൂഷ തുടങ്ങുക” എന്ന് അവൻ ഒരിക്കലും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

നിയമം റദ്ദാക്കിയതല്ല, ആലയം നീക്കപ്പെട്ടു

യേശു ആലയത്തിന്റെ നാശം മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞു (ലൂക്കോസ് 21:5-6). എ.ഡി. 70-ൽ ഇത് സംഭവിച്ചപ്പോൾ യാഗങ്ങൾ നിലച്ചു, യാഗപീഠം നീക്കപ്പെട്ടു, ലേവ്യശുശ്രൂഷ അവസാനിച്ചു. എന്നാൽ ഇതൊന്നും നിയമം റദ്ദാക്കുന്നതായിരുന്നില്ല. അത് ന്യായവിധിയായിരുന്നു. യാഗങ്ങളെയും പെസഹയെയും കുറിച്ചുള്ള കൽപ്പനകൾ മാറ്റമില്ലാതെ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവ പ്രവർത്തിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥിതി ദൈവം നീക്കിയതിനാൽ അവ അനുസരിക്കുക അസാധ്യമായിരിക്കുകയാണ്.

മനുഷ്യർ എന്താണ് ചെയ്തത്? ചില നിയമങ്ങളെ ആദരിക്കേണ്ടതുണ്ടെങ്കിലും ദൈവം വിശുദ്ധമന്ദിരം പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതുവരെ അവ അനുഷ്ഠിക്കാനാവില്ലെന്ന് അംഗീകരിക്കുന്നതിനുപകരം, മതനേതാക്കൾ ഒരു പുതിയ ആചാരം — കർത്താവിന്റെ അത്താഴശുശ്രൂഷ — കെട്ടിച്ചമച്ചു; യേശുവിനെ “ഓർക്കാനും” അവന്റെ യാഗത്തിൽ “പങ്കുചേരാനും” ഇനി ഈ കണ്ടുപിടിത്തമാണ് മാർഗമെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചു. പെസഹാമേശയിൽനിന്ന് അപ്പവും പാനപാത്രവും എടുത്ത്, ആലയത്തിനു പുറത്തും നിയമത്തിനു പുറത്തും ദൈവം തന്നെ കൽപ്പിച്ചതെല്ലാറ്റിനും പുറത്തുമായി, അവയ്ക്കുചുറ്റും തീർത്തും പുതിയൊരു ഘടന അവർ പടുത്തുയർത്തി.

കർത്താവിന്റെ അത്താഴശുശ്രൂഷ പ്രതീകാത്മകമായ അനുസരണമായിരിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്

ആലയത്തിലെ യാഗങ്ങൾക്കും പെസഹയ്ക്കും പകരമായാണ് കർത്താവിന്റെ അത്താഴശുശ്രൂഷ മിക്കവാറും എല്ലായിടത്തും അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. ഒരു പള്ളിക്കെട്ടിടത്തിലോ മറ്റേതെങ്കിലും കെട്ടിടത്തിലോ അപ്പം തിന്നുകയും വീഞ്ഞ് (അല്ലെങ്കിൽ നീര്) കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിലൂടെ അവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ കൽപ്പന അനുസരിക്കുകയും നിയമം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതു നിറവേറ്റുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന്

ആളുകളോടു പറയുന്നു. എന്നാൽ ദൈവം അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത അതേ തരത്തിലുള്ള പ്രതീകാത്മക അനുസരണമാണിത്.

യാഗപീഠവും രക്തവുമില്ലാത്ത ഒരു പ്രതീകത്തിന് കൽപ്പിക്കപ്പെട്ട യാഗങ്ങൾക്കു പകരമാകാമെന്ന് നിയമം ആരോടും ഒരിക്കലും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. യേശു അങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. പ്രവാചകന്മാരും അങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ നിർവചിക്കുന്ന ഒരു നിയമവുമില്ല:

- ഈ പുതിയ കർത്താവിന്റെ അത്താഴം എത്ര തവണ നടത്തണം
- ആരാണ് നേതൃത്വം നൽകേണ്ടത്
- അത് എവിടെയാണ് നടക്കേണ്ടത്
- ആരെങ്കിലും ഒരിക്കലും അതിൽ പങ്കെടുത്തില്ലെങ്കിൽ എന്ത് സംഭവിക്കും

പരീശന്മാരെയും സദൂക്യരെയും ശാസ്ത്രിമാരെയും പോലെ, ഈ വിശദാംശങ്ങളെല്ലാം മനുഷ്യർ കെട്ടിച്ചമച്ചതാണ് (മർക്കോസ് 7:7-9). ഈ ചടങ്ങിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി സമ്പൂർണ ദൈവശാസ്ത്രങ്ങൾ പടുത്തുയർത്തിയിട്ടുണ്ട് — ചിലർ അതിനെ കൂദാശയെന്നും മറ്റുചിലർ ഉടമ്പടിയുടെ പുതുക്കലെന്നും വിളിക്കുന്നു — എന്നാൽ ഇതൊന്നും ദൈവത്തിന്റെ നിയമത്തിൽനിന്നോ സന്ദർഭത്തിൽ മനസ്സിലാക്കിയ സുവിശേഷങ്ങളിലെ യേശുവിന്റെ വചനങ്ങളിൽനിന്നോ വരുന്നതല്ല.

ഫലം ദാരുണമാണ്: ദൈവം ഒരിക്കലും കൽപ്പിക്കാത്ത ഒരു ആചാരത്തിൽ പങ്കെടുത്തുകൊണ്ട് തങ്ങൾ ദൈവത്തെ "അനുസരിക്കുന്നു" എന്ന് അനേകർ വിശ്വസിക്കുന്നു. യഥാർഥ ആലയനിയമങ്ങൾ ഇപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്നു; ദൈവം ആലയം നീക്കിയതിനാൽ അവ അനുഷ്ഠിക്കാനാവില്ല. ഭയത്തോടും വിനയത്തോടുംകൂടെ ഈ സത്യത്തെ ആദരിക്കുന്നതിനുപകരം, പ്രതീകാത്മകമായ ഒരു ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് അവയ്ക്കു പകരം നിൽക്കാനാകുമെന്ന് നടിക്കാൻ ആളുകൾ നിർബന്ധിക്കുന്നു.

പുതിയ നിയമങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമയ്ക്കാതെ യേശുവിനെ ഓർക്കുക

മിശിഹായുടെ സ്വർഗാരോഹണശേഷം അവനെ എങ്ങനെ ആദരിക്കണമെന്നതിനെക്കുറിച്ച് തിരുവെഴുത്തുകൾ നമുക്ക് മാർഗനിർദേശമില്ലാതെ വിടുന്നില്ല. "നിങ്ങൾ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ എന്റെ കൽപ്പനകൾ പാലിക്കും" എന്ന് യേശു തന്നേ പറഞ്ഞു (യോഹന്നാൻ 14:15). "എന്നെ 'കർത്താവേ, കർത്താവേ'

എന്നു വിളിച്ചിട്ട് ഞാൻ പറയുന്നത് ചെയ്യാതിരിക്കുന്നത് എന്ത്?" എന്നും അവൻ ചോദിച്ചു (ലൂക്കോസ് 6:46).

അവനെ ഓർക്കാനുള്ള മാർഗം കെട്ടിച്ചമച്ച ചടങ്ങുകളിലൂടെയല്ല; മിശിഹായ്ക്കു മുമ്പ് വന്ന പ്രവാചകന്മാരിലൂടെയും മിശിഹാ തന്നെയും അവന്റെ പിതാവ് ഇതിനകം അരുളിച്ചെയ്തതെല്ലാം അനുസരിക്കുന്നതിലൂടെയാണ്.

അനുസരിക്കാൻ കഴിയുന്നത് നാം അനുസരിക്കുന്നു; കഴിയാത്തതിനെ നാം ആദരിക്കുന്നു

നിയമത്തിന് മാറ്റമൊന്നും വന്നിട്ടില്ല. പെസഹയും യാഗവ്യവസ്ഥയും നിത്യചട്ടങ്ങളായി ഇപ്പോഴും എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ ദൈവം തന്നെ ആലയം, യാഗപീഠം, പൗരോഹിത്യം എന്നിവ നീക്കിയതിനാൽ അവ അനുസരിക്കുക ഇപ്പോൾ അസാധ്യമാണ്. കർത്താവിന്റെ അത്താഴശുശ്രൂഷ ഈ യാഥാർഥ്യത്തെ മാറ്റുന്നില്ല. പ്രതീകാത്മകമായ അപ്പത്തെയും പ്രതീകാത്മകമായ വീഞ്ഞിനെയും അത് അനുസരണമാക്കി മാറ്റുന്നില്ല. ആലയനിയമങ്ങൾ അത് നിറവേറ്റുന്നില്ല. അത് തോറയിൽനിന്നുള്ളതല്ല; ജനതകൾക്കായി പുതിയതും സ്വതന്ത്രവുമായ ഒരു ചട്ടമായി യേശു ഒരിക്കലും അതു കൽപ്പിച്ചിട്ടുമില്ല.

ഇന്ന് അനുസരിക്കാൻ കഴിയുന്നത് നാം അനുസരിക്കുന്നു: ആലയത്തെ ആശ്രയിക്കാത്ത കൽപ്പനകൾ. പകരംവെപ്പുകൾ കെട്ടിച്ചമയ്ക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചുകൊണ്ട് അനുസരിക്കാൻ കഴിയാത്തതിനെ നാം ആദരിക്കുന്നു. ദൈവം തന്നെ സൃഷ്ടിച്ച ഒരു വിടവ് നികത്താനുള്ള മനുഷ്യന്റെ ശ്രമമാണ് കർത്താവിന്റെ അത്താഴശുശ്രൂഷ. കർത്താവിനോടുള്ള യഥാർഥ ഭയം അനുസരണത്തിന്റെ ഈ മിഥ്യാഭ്രമം നിരസിക്കാനും അവൻ യഥാർഥത്തിൽ കൽപ്പിച്ചതിലേക്കു മടങ്ങാനും നമ്മെ നയിക്കുന്നു.